

An. III. Nr. 7.

Iulie, 1936.

STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oierilor din
întreaga țară**

*

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNĂ”

ORGAN AL OIERILOR DIN INTREAGA ȚARĂ

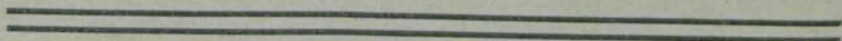
APARE IN FIECARE LUNĂ

ABONAMENTE:	
Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	” 60
Exemplarul	” 10

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Am fost nedreptățiți!	<i>Nic. Muntean</i>
Dorința tuturor	<i>I. Dăncilă</i>
Inainte cu Dumnezeu	<i>Ion L. Apostoloiu</i>
Stâni demonstrative	<i>Traian Vonica</i>
Indrumări și povețe	<i>Ion Șerb Muntenuțu</i>
Adu-i timpule de vrei	<i>N. Cioran</i>
Răsărit de soare	<i>Victor Cosma</i>
Prorocii și păstorii	<i>Ion Dobrotă</i>
Pagina economică	<i>I. Dăncilă</i>
Pagina U. O.	* * *
Informațiuni	* * *

MOTTO:

Doina e a noastră! Munților
noi le dăm viață și le mărim
farmecul ce au! Noi cunoaștem
glasul tainic al izvoarelor!
Noi ne-am înfrățit cu
bradul!

Am fost nedreptățiți!

Nic. Muntean.

Uniunea Oierilor, care reprezintă toate interesele oierilor din țară a arătat la timp dorințele juste ale oierilor privitoare la valorificarea lânii, produs al strădaniei lor!

Ea a cerut:

1. Ca lâna să se valorifice prin U. O.,
2. Prețuri cât de cât remuneratorii.

Memoriul Uniunii cuprinzând aceste cereri n'a fost luat în seamă! Peste dorințele oierilor, cătuși de puțin nedrepte sau exagerate, s'a trecut ușor și cu nepăsare!

S'a întocmit Decretul Regal publicat în parte în numărul trecut al revistei, fără ca U. O. să fie invitată a-și spune cuvântul. În cerc restrâns, între prieteni s'a încheiat târgul și s'a bătut palma, asigurându-și cam fiecare, câte o bună parte din prada bogată!

Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole din București, care cum de atâtea ori am scris în coloanele revistei n'a făcut nimic pentru oieri, și-a asigurat partea leului din venite, Centrala Cooperativelor s'a îngrijit și ea să poată cumpăra lână (drept pe care par'că nu l-ar fi avut?) cu drept la o parte din comision; iar fabricanții au reușit să convingă — pe ceice de mult și-au pierdut legătura cu oierii, sau n'au avut-o deloc — să nu urce prețurile!

Nedreptățiți au rămas numai cei mai mult și direct interesați, deținătorii lânii, *oierii*, cari pe lângă faptul, că nu s'au bucurat de nici o atenție din partea guvernelor, aproape sub nici o formă, sunt legal obligați tot ei, să dea din puținul lor unor organizații cu totul streine de nevoile și interesele lor!

Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole a încasat în 2 ani din urmă frumusele sumulițe dela lâna vândută prin ea. Intrebăm: În ce măsură s'au promovat din sumele intrate, interesele oierilor și oieritului?

Azi mulțumită ajutorului lui Dumnezeu, *oierii* își au organizația lor U. O., prin care, dacă s'ar fi făcut valorificarea lânii s'ar fi contribuit nespus de mult la propășirea oieritului, în sensul că U. O. din sumele încasate ar fi început pe măsura posibilităților la realizarea anumitor deziderate din programul de înfăptuirii!

Guvernul dând dovadă de înțelegere, binemerita recunoștința oierilor!

Lipsită de înțelegerea guvernului U. O. nu desarmează și cu încredere în puterile sale, va lupta până la deplina isbândă!

Am convingerea nestrămutată, că dacă *oierii* vor înțelege să lupte solidar, este ultima dată când lâna mai umple pungile streine!

Este prea destul și cât a fost!

În legătură cu valorificarea lânii prin Uniunea numită, m'am gândit foarte serios, ca în numele U. O. să cer pentru ea dreptul de a valorifica grâul. Dece nu s'ar putea, cum lâna se dă sindicatelor agricole?!

Multă lume face orice, afară de ceea ce a învățat și poate știe! Este un fel de a judeca, un sistem cum i-se spune, din cauza căruia toate treburile merg cum pot, nu cum trebuie!

Pentru tot trecutul lor și însemnătatea ce au în economia generală ca factori de producție *oierii* sunt tratați cu indiferență, ca să nu zic că chiar cu dispreț!

Să se ia seama, că nu este departe timpul, când dela *scara*-popor pe cari mulți nemeritat s'au urcat sus, vor lipsi anume cuie, lăsându-i pe cei căzuți din înălțime pentru vecie jos, acolo unde le este locul tocmai din motivul, că dupăce au ajuns sus folosindu-se de scară au aruncat-o ca pe o unealtă netrebuită!

Am fost nedreptățiți chiar de cei, cari ne-au promis dreptate!

Stânca de pe vârful de munte, care de sute, ba mii de ani înfruntă toate trăznetele nu se prăbușește la o detunătură de pistol!

Dorința tuturor

de I. Dăncilă.

Oierii țării noastre, după organizarea lor din punct de vedere profesional în Reuniuni și Uniune pe țară, vor să facă un pas înainte și să se organizeze și din punct de vedere economic.

Ei își dau bine seama, că timpul de azi cu alți oameni, cu alte obiceiuri, cu alte pretenții, cer altfel de produse decât acum 100 de ani, de exemplu, și de aceea vor *organizarea producției*, pentru satisfacerea cerințelor publicului de azi.

Ei observă deasemenea, că desfacerea produselor întâmpină mari greutăți și se obține de cele mai multe ori prețuri mici de tot; observă că este o mare luptă în desfacerea produselor și de aceea, pentru a-și asigura vinderea produselor pe un preț omenesc, vor să se organizeze și din acest punct de vedere.

Se face de ani de zile o batjocură cu prețul cașului și brânzei de oaie. Prețul la producător scade dela 40 lei la 14 sau chiar 10 lei în Mai, pe când brânza făcută din caș de oaie, Liptau de exemplu, care se face doar măcinând cașul, a costat în Martie la oraș 80 lei, iar în Mai tot 80 lei.

Cât nu s'ar putea câștiga la acest produs fixându-se un preț convenabil de primăvara până toamna și în tot anul. *O politică de valorificare, care să-i ridice prețul numai cu 2 lei la Kgr. ar aduce fiecăruia oier mii de lei mai mult și milioane economiei naționale!*

Oierii trebuie să se organizeze și să-și transforme ei cașul, chiar cu riscul de a nu-l vinde cu 80 lei, ci numai cu 40 lei Kgr.

Dar ce jaf se petrece și cu desfacerea meilor. Nimic nu e organizat din acest punct de vedere. Vinde fiecare cum poate și unde poate. Numai prețul biletelor, timbrele și abatorul sunt fixate, mai departe poți

vinde și pe un preț mai mic decât taxele, ce trebuie să le plătești!

Di *Ion Cămărășescu*, mare proprietar și fost ministru, arăta într'un articol scris în „Universul” Nr. 146, că pentru un miel se plătesc taxe până la 7% din valoarea lui, pe când pentru o vită mare îngrășată se plătește între 0.35 până la 0.40% numai din valoarea ei. Câtă nepotriveală și nedreptate.

Spune, că în loc să se scutească mielul de orice taxă, cum este scutit purcelul de lapte care valorează întreit cât mielul, un miel care valorează 120 lei este asimilat la taxă cu porcii mari, cari prețuesc câteva mii de lei. Pentru un bătal sau oaie adultă, ce prețuește de 2—3 ori cât un mieluşel, se percepe pentru el, în folosul comunei respective, cinci lei în loc de patru, cât se percepe pentru un miel. Se vede deci, ce puțină logică este în fixarea acestor taxe!

Tragedia se întinde tot așa de mult și asupra lânii. Cine știe când va fi limpezită și drept rezolvată și această problemă! E punctul cel mai greu dela care se poate aștepta un favorabil rezultat, pentru că aci trebuie luptat contra marilor capitaliști, cari au făcut și vor face prețul după cum ei vreau.

Oierii organizați trebuie să cugete bine asupra tacticii lor de luptă, pentru ca rând pe rând să pună capăt acestei noi metode de sclavaj modern: sclavajul economic.

Conducătorii, dela început și-au dat seama, că nimic nu se poate face fără bani, deaceea întâia lor grijă a fost aceea de a face rost de bani.

S'a bătut la mai multe uși, dar de peste tot puține speranțe, puțină înțelegere.

Văzând acest lucru s'a hotărât să pună ei din banii economisiți sau slujiți și să înceapă treaba, prin mijloace și cu forțe proprii.

Ei nu mai pot sta cu mâinile la piept, când celelalte profesii și țărani din alte părți se organizează și le iau înainte.

Ei nu înțeleg cum alții au bani și-și organizează producția, iar pentru ei nu se găsește o lețcae. De

unde și cine dă bani de s'a făcut lăptăria cu instalațiuni de milioane, dela Tg.-Mureș, de exemplu, pentru țărani de pe valea Nirajului (jud. Mureș), cei din Jud. Turda sau jurul Șermașului?

Pe noi ne bucură organizațiunile și lăptăriile, ce au luat naștere în locurile amintite, dar ne neliniștește faptul, că nu putem merge și noi alături cu ei, ca înzestrare și ajutor, căci și noi trăim în țara ospitalieră românească, avem aceleași obligațiuni și luptăm cu siguranță cel puțin cu aceleași greutate.

Cum de nu se găesc bani să se dea unei armate românești — unei organizațiuni de oieri, — ce vrea să-și industrializeze și comercializeze produsele ocupațiunii lor? Se spune la tot pasul, că Românul înconjoară industria și comerțul! Mai poate oare rămâne această afirmație? Rămâne sigur, sub robia capitalismului, dar nu din cauza lor!

Stânile lor — așa cum sunt azi — n'au localul corespunzător, n'au uneltele necesare și nici baci instruiți, pentru a produce marfă, ce să țină piept (concurență) cu acea produsă de fabricile de brânzeturi moderne.

Fiecare stână lucrează prea puțin lapte, cu personal mult și nu toldeauna priceput, de aci marfă nu prea bună și câștig mic.

Timpurile de azi cer regrouparea, reunirea, mai multor stâni, care să dea o adevărată fabrică de brânzeturi, cu clădiri corespunzătoare, înzestrată cu uneltele și mașinile necesare și condusă de baci sau băcițe cu multă practică și pregătire în fabricarea brânzeturilor.

Așa înțeleg oierii să-și organizeze producția, pentru a fabrica marfa, ce azi în țară și străinătate se cere, atunci când vor avea acel „fond de valorificarea produselor“.

Inainte cu Dumnezeu

MOTTO: Inainte de a face un lucru
adună-te la sfat dela mic și dela
mare; pe urmă să începi să lucrezi.

Pe plaiurile, frumoșilor noștrii munți, dela Vatra Dornî la Vrancea, Negoii și Parângul, din văile Lun-cavățului și până pe întinsele poeni ale Lotrului, turmele oierilor iarăși înveselesc natura cu frumosul lor sunet de clopote și birji. Pe vârful Păpușii, pe Purul și Sără-cinuri, mieii sburdă, întocmai ca niște copiii neștiutori și nevinovați. Mioarele își ling sarea deavalma cu cerbii de pe „sănunii” Galbenului Petrimanului sau Flotoștea-nului. Numai în stânila învechite de vremuri, cu bârnele înegrite de fum, parese, că nu se mai întâlnește veselie din alte vremuri. Impovărați de greutatea bieții oieri abia, deși mai pot face față nevoilor, prea multe și din ce în ce mai grele. În toamna anului 1935, în Sibiul „ro-mânesc” oierii sub conducerea înimosului lor președinte, s'au adunat mânați fiecare de dorul de mai bine, pentru a se constitui într'o "Uniune a Oierilor" care să le garanteze salvarea intereselor lor. Nu a lipsit nici reprezentantul Onoratului Guvern în persoana D-lui Mi-hail Negură subsecretar de stat. D-șă entuziasmat și impresionat de această minunată manifestare românească ne-a promis tot sprijinul. Altă dată Dl V. P. Sassu ministru Agriculturii, acest frate al nosru — cum domnia Sa se intitulează — deasemenea a făgăduit tot concursul său, reprezentanților noștrii. Bucuroși de aceste înalte înțelegeri, am așteptat zile, săptămâni și luni; iar acum după atâta așteptare — când lâna cel mai prețios produs al nostru este gata de vânzare — în loc să fi obținut un preț convenabil pentru toată lumea, vedem această chestiune soluționată în modul cel mai detestabil pentru interesele noastre! O majorare de 2 Lei pe Kg. în favoarea Uniunii Centrale a Sindicatelor Agricole și Centralei Cooperative. Incolo nimic.

Lucrul mai grav este, că nici măcar U. O. nu a fost chemată pentru a combate această măsură de spo-

liere a intereselor noastre. Nu ne îndoim de bunăvoința D-lui Ministru Sassu, dar declarăm sus și tare, că influențele nefaste, ale cumularzilor înmănușați, din consiliile de Administrație și de această dată au reușit. Fabricantul — pur sânge — Margulies, iarăși și-a vârat coada. Ne adresăm Dumneavoastră Domnule Prim-Ministru Tătărescu — gorjanul dela Poiana — și D-voastră D-le Ministru Sassu, care dela strungă, prin cinste și demnitate, ați ajuns în cea mai înaltă treaptă a ierarhiei sociale, unde este dreptatea care ne-ați dat-o!?? Unde este noua impulsivitate ce ați promis a o da asociațiilor profesionale? Nimic, nimic și iar nimic!

Frați oieri, nu vă descurajați, așa cum secole de-a rândul strămoșii noștri au luptat cu toate nevoile și au biruit, tot așa și noi azi, constituiți într'o asociație profesională, să nu disperăm. Orice cucerire nouă se face prin luptă. Noi luptăm cinstit și pentru interese drepte și românești și suntem siguri, că la urma urmelor vom birui. Mă adresez vouă, fii de oieri intelectuali, cari știu că sunteți foarte mulți, sculați-vă din letargie și porniți prin diferite organe de publicitate *Marea cruciadă a educării profesionale și a salvării oierilor*“.

Strânși uniți în jurul U. O. și a președintelui nostru — oieri — și toți cei ce ne iubiți porniți la luptă, căci zorile victoriei se apropie: *Cu Dumnezeu înainte!*

București, Iunie 1936

Ioan L. Apostoloiu
cenzor U. O.

Licențiat al Ac. Com. din Buc

Stâni demonstrative

„*Stânile demonstrative*“, sau „*Stânile școli*“, sunt cele mai de actualitate pentru oieri și oieritul românesc!

În numărul 6—7 al revistei „*Stâna*“ de pe Septembrie—Octombrie 1934, în articolul intitulat „*Oieritul în munții Apuseni*“ am făcut propuneri în legătură cu stânile demonstrative, sau stâni școli, numite mai recent!

Cred, că e timpul suprem, merită oierii și este în interesul netăgăduit al propășirii oieritului românesc să ia ființă, într'un loc potrivit o „*Stână demonstrativă superioară*“ cu tot ce țara are mai select în oierit ca personal, rasă și tehnică și câteva „*Stâni demonstrative inferioare*“ anume pentru folosul practic al oierilor și oieritului din anume regiuni oierești ale țării; spre pildă și mai urgent în Munții Apuseni și Maramureș, unde se simte poate mai mult nevoia acestor școli îndrumătoare spre un oierit din ce în ce mai rațional!

Propun ca prima stână demonstrativă inferioară să ia ființă cât mai neîntârziat în Munții Apuseni. Această stână va fi cercetată de locuitorii de pe Valea Arieșului, cari au aplicații spre oierit!

Am propus această localitate fiindcă moșii sunt oameni cumpătați, țin la port și lege, le plac oile, dar le țin și exploatează așa cum știu dânsii!

A doua stână demonstrativă inferioară va lua ființă în Maramureș, unde la fel se simte mult nevoia îndrumării oieritului și pe rând apoi se vor înființa astfel de stâni în toate regiunile oierești ale țării!

Organizarea din partea Camerelor de Agricultură și a statului a câtorva echipe de conferențieri practici și pricepuți în ale oieritului, sunt convins că ar da rezultate îmbucurătoare!

Stâna demonstrativă inferioară ar avea pentru început 150—200 oi tinere și alese, cu un personal

redus, harnic și priceput! Cheltuelile de înființare și întreținerea lor vor fi suportate de stat și Camerele de Agricultură prin Uniunea oierilor!

De pe lângă aceste stâni nu va lipsi și o secție a femeilor în cari pe lângă cunoștințele în legătură cu prelucrarea laptelui, femeile moșilor și altele, vor învăța industrializarea lânii în pături, postavuri mai bune, foale, straițe și alte obiecte de lână!

Organizarea în amănunt a acestor stâni cade în sarcina Uniunii oierilor!

Cred, fără să am intențiunea a jigni pe cineva, că cel mai indicat pentru organizarea și conducerea stânii demonstrative superioare este dl Dr. Ioan Dăncilă, care se va bucura întru realizarea acestui deziderat oieresc, de monumentală importanță, de tot concursul U. O. și prin ea de al statului în special!

Convins fiind de necesitatea și importanța acestor stâni dau alarma și strig pentru a fi auzit de ceice au putința și obligația să le înfăptuiască:

Nu zăboviți; în orișice mod faceți să ia ființă deocamdată două stâni inferioare și una superioară!

Urmați exemplul adevăratului chirurg, care face operația la timp și unde boala e mai grea, pentru a salva viața pacientului, și vom rămânea o țară mulțumită dela oier până la Rege!

Salvați oieritul în Munții Apuseni și în mare măsură ați salvat Moșii, fala neamului românesc!

Abrud, în Aprilie 1936.

Traian Vonica.

Îndrumări și povețe

Ion Șerb Munteanu
Poiana Sibiului.

Mai zilele trecute am cetit într'un ziar de mare tiraj din capitală, că în România sunt cam 13 milioane de oi, dela care în fiecare an se adună un număr considerabil de kilograme lână, câteva mii vagoane de brânză, miei pentru tăiat, piei ș. a.; așa, că socotite toate la un loc, valoarea lor se urcă la multe miliarde de lei.

Se cuvine laudă și multă recunoștință dlui Nicolae Muntean, învățător, director al revistei „Stâna“ și președinte al Uniunii Oierilor din întreaga țară pentru inițiativa ce a luat de a organiza pe oieri! Strângerea rândurilor oierilor din România în cadrul asociației lor este un început de mare însemnătate și cu mare viitor, de valoarea căruia cei vizați au început a-și da seama, cu atât mai vârtos, că neglijându-se în continuare profesiunea oieritului se periclitează existența atâtor locuitori ai țării buni români și economiei naționale folositori producători.

Oieritul este o ramură scumpă din economia generală a țării și ca orice lucru scump trebuie prețuit și bine îngrijit, năzuind a-i asigura condițiunile de normală dezvoltare și progres.

Scopul oierilor trebuie să fie ca prin muncă rațională și cinstită să mărească valoarea profesiunii lor! Acest scop se poate ajunge prin continua selecționare a oilor și prin calitatea din ce în ce mai superioară a produselor!

Pentru a se veni în ajutorul oieritului românesc, îmi permit a da următorul sfat, care aplicat întocmai am convingerea, că va da roade din cele mai mulțumitoare: *Să se formeze din oieri adevărați și bine pricepuți în ale oieritului una, sau mai multe comisiuni — îndru-*

mătoare, compuse din 2—3, sau chiar mai multe persoane. Aceste comisii să inspecteze, după posibilitate, toate târlele de oi din țară în timpul iernii, dar mai ales în timpul verii, când se face brânza a cărei fabricare, după toate constatările, lasă încă foarte mult de dorit! Mulți lucrători au lipsă de sfat chiar acolo la fața locului!

Comisiile să nu fie compuse din persoane, care știu ce va să zică oaie numai, că au cetit despre oaie pe hârtie; ci dintre aceea, cari le-au păscut, tuns, muls și făcut brânză. Trebuie să alegeți bărbați, cari au realizat ceva ei însuși din punct de vedere al oieritului, și ca urmare sunt în stare să dea cu toată competența deslușiri cât mai pe înțeles, celorce au nevoie de sfat și îndrumări practice!

Aceste comisii vor premia pe oierii cari merită și vor aplica pedepse disciplinare și materiale unde constată abateri sau abuzuri!

Dacă una, sau mai multe comisii ar fi înființate, și ele și-ar face pe deplin datoria, s'ar putea spune cu drept cuvânt, că oieritul în țara noastră a intrat pe drumul cel bun!

Umblând mult, am văzut și pățit multe!

În baza experienței mele îndelungate în fabricarea brânzei telemea am scris într'un număr al revistei despre fabricarea ei; iar acum fiindcă adusei vorba despre recompensele ce trebuie date celor merituoși și pedepsele ce trebuie aplicate celor vinovați de abateri și abuzuri, voi scrie ceva, tot din cele trăite de mine, în legătură cu *cinstea și necinstea* în exercierea profesiei de oier.

O regulă cu foarte rari excepții este și aceea, că un om cuminte, harnic și cinstit foarte rar ajunge la sapă de lemn! Stăruind asupra cinstei în orice activitate, apăs asupra adevărului, că *cinstea* este tot atât de trebuitoare în viața omului ca și lumina ochilor. Și una și alta odată pierdute nu se mai pot recăștiga!

Pentru a ilustra și mai bine binefacerile cinstei și urmările necinstei în legătură cu oieritul, am crezut, că este nimerit să vă istorisesc din multele întâmplări trăite de mine pe cele cari urmează:

În una din verile trecute lucram din lapte de oi telemea, la un proprietar și oier din Dobrogea, căruia îi datorez tot respectul pentru cinstea cu care înțelegea să facă oierit. Acest oier venia, de câte ori dispunea de timp, în localul unde pe lângă laptele dela oile lui, primiam pentru a-l preface în telemea și laptele altor consăteni de ai oierului în cauză.

Nu lăsa nici o ocazie, decâte ori era prezent la măsurarea laptelui, să nu se intereseze foarte serios, dacă laptele lui este bun sau nu! Mereu le spunea ciobanilor: „*Ce ție nu-ți place altuia nu-i face*“! Mai amintesc și aceea, că acest cinstit oier condiționa tratamentul și îndeplinirea întocmai a angajamentelor sale față de ciobani de cantitatea și în special de calitatea laptelui ce prezentau, căci își zicea el: „dacă ciobanii aduc lapte mult și mai ales bun, e semn, că ei au păscut oile cum se cere“ și din contră, când aduceau lapte puțin și prost știa, că ciobanii n’au păscut oile cum trebuie!

Pe ciobanii, cari se încăpăținau și nu-i urmau sfatul îi concedia. Să nu se creadă, că acest oier nu ținea și el seamă de toate posibilitățile și eventualitățile. Ținea socoteală de starea câmpului, de timp ș. a.

Făcând astfel oierul nostru își îndeplinea obligațiile față de oile cari îi aduceau venit, față de comerciantul, care îi cumpărase laptele, față de consumator și în general față de ocupația sa oieritul!

Oierii, cari asemenea fac, merită toată lauda și recunoștința tuturor. Ei sunt fala oierilor, a oieritului și a neamului nostru!

Cum nu există grădină fără buruieni, la fel nu există nici profesione fără inși, cari să arunce pată asupra ei!

Intr'un sat de peste Dunăre — tot în Dobrogea — trăia nu de mult un târlaş cu numele „Moș Nicolae“; așa-i ziceau toți, la fel îi ziceam și eu!

Moș Nicolae era om peste 50 ani și avea la 600 de mânări ale lui. Mai aveau și ciobanii cam pe-atâtea. Eu eram lucrătorul lor de telemea. La câteva zile dupăce am început lucrul am observat, că lui Moș Nicolae îi place de mama focului țuica. Era însă și sgârcit. Îi părea rău să de-a banii pe ea. A inventat el un mijloc de a-și cumpăra țuică, fără să dea bani munciți! Când îl ardea prea tare dorul țuicii pândea și dacă era sigur, că nu-l vede nimeni, turna în laptele bun câte 7—10 litri apă.

Prețul laptelui fiind pe acele vremuri 7 lei per kg., el încasa pe 10 litri apă 70 lei și astfel își stâmpăra setea și dorul de țuică pentru câteva zile, până îi venia iară!

Eu nu-l vedeam punând apă, dar vedeam, că nu ieșia brânza cum trebuie. Interesându-mă dela ciobanii pe cari îi ținea cam rău, mi-a fost ușor să aflu adevărul.

Orice intervenție a mea pe lângă „Moș Nicolae“ de a se lăsa de obiceiul păgubitor intereselor lui, mi-a fost zadarnică!

Intr'o zi îmbătându-se bine cu țuică cumpărată pe apă, un necunoscut i-a furat din șerpar 32.000 lei, sumă ce-o avea asupra sa din vânzarea mieilor. În dimineața zilei următoare a găsit aproape de cârciuma unde a beut 30.000 lei, diferența de 2000 nu i-a mai aflat până azi!

Pentru scurt timp „Moș Nicolae“ a devenit om de treabă; dar „Năravul din fire, n'are lecuire“! A nceput iar comedia cu apa și cu țuica! În una din zile s'a dus în orașul Constanța, unde a ridicat suma de Lei 60.000, valoarea lânii vândute. S'a îmbătat iar bine și cineva a făcut de bine, că i-a furat toți banii, cu cari nici azi nu s'a mai întâlnit!

Asta i-a fost pedeapsa pentru nelegiuirea lui!

Puse față'n față cele două pilde, on. cetitori pot
singuri și ușor scoate învățătura!

Prin cinste se câștigă pe lângă avere numele bun și
mulțumirea; prin necinste hulă, dispreț și sărăcie!

De încheiere reamintesc proverbul: „Ce ție nu-ți
place altuia nu-i face“!

Adu-i timpule de vrei!

*Iarbă verde depe plaiu
Un bătrân cu dulce graiu
Ce frumos m'a sfătuit
Când așa el mi-a vorbit!*

*Omul e din Paradis,
Așa stă'n Biblie scris.
Cele sfinte-adeverește,
Când dreptatea împlinește
Și voiește la toți bine
Cum prea frumos se cuvine.*

*Dar oameni de-aceștia nu-s.
Doamne unde s'or fi dus!
Că'mprejur, dacă privesc
Fărădelegi întâlnesc
Și-atât de mult s'au întins,
Că pământul au cuprins.*

*Adu-i timpule de vrei
În palate și bordei!
Înimi drepte să răsari
Dela mici până la mari și la
[domni parlamentari
Să trăim ca trați cu frați
Toți spre bine îndreptați.*

*N. CIORAN
Titerlești, Mehedinți.*

Răsărit de soare

Se crapă de ziuă....

Umbrele nopții prind să se destrame ca un nour risipit de vânt.

Pe geana de bronz a răsăritului, se profilează, în linii colțuroase, piscurile munților de granit. Un mănunchiu de raze palide, de foc, stingând ultimele li-căriri ale luceafărului de ziuă se revarsă din spatele orizontului îndepărtat și tivește cu purpură marginea nourilor leneși.

Tolănit pe o rână, într'o poeniță fermecată, admir cu nesățiu acest tablou inedit al dimineții.

Pace pretutîndeni.....

Vuetul surd al izvoarelor din vale, abia răsbate până la mine ca ceva neînțeles și pornit din adâncurile neumblate.

Adieri sburdalnice de vânt, încărcate cu miros plăcut de rășină, îmi mângăie obrajii.

Aspir cu putere aerul curat și ozonificat de munte și o nespasă fericire îmi copleșește sufletul în clipele acestea pline de farmec.

Fără să vreau mă întorc cu gândul pe cărarea trecutului, la viața destrăbălată și false a orașelor. Mă cuprinde un desgust și un sentiment de compătimire pentru aceia care își deapănă firul vieții prin taverne întunecoase și îmbâcsite de fum....

Aici, în mijlocul naturii, departe de egoismul și vanitatea oamenilor de astăzi, ghicesc în fiecare firicel de iarbă, în fiecare frunză, existența și puterea creatorului.

Deodată o dără de lumină, răsbate printre vârfurile brazilor, până în poiană și presară boabe de diamant pe covorul de iarbă verde din jurul meu.

Răsare soarele.....

Câteva păsărele, ascunse printre crengile de brad, completează cu ciripitul lor farmecul acestei dimineți de vară...

Cu pași domoli mă îndrept spre stână strivind sub talpă diamantele înșirate pe firicelele plâpânde de iarbă.

O doină din caval străpunge pânza tăcerii. Notele ei melodioase, combinându-se cu freamătul codrului de brad ce prinde să se redeștepte la o viață nouă, pătrund până în adâncul sufletului meu.

Doamne, și când te gândești că lungă este noaptea timpului fără margini și repede visul vieții.

Victor Cosma
student

Prorocii și păstorii

Avram, Moisi cu Aron
Și alți de felul lor ;
Ca Petre din Maglavit,
Toți ca oieri, au trăit.

Și pe ei cine-i urmează! ?
Ciobanii, cari lăcrămează
Fără drept și de ocară
In a lor prea scumpă țară!

Sus inima ciobănași,
Voi a lui David urmași,
Nu vă temeți frați iubiți,
Căci prin Domnul biruiți!

Domnul din cer s'a 'ndurat
Și un salvator ne-a dat,

Să deștepte pe cioban!
E învățătorul Muntean.

Fie Domnul lăudat
De grijea ce ne-a purtat
Și ne-a trimis pe Muntean
Să ne scoată la liman.

Breasla noastră e vestită,
Urma ei e aurită,
Și pe-al patriei pământ
A păzit-o Domnul Sfânt.

Toți oierii strâns uniți
Și pe veci nedespărțiți,
Urmăm pe învățătorul Muntean
Român și fiu de cioban!

Inainte tot mereu,
Căci cu noi e Dumnezeu!

Ioan Dobrotă
Titerlești, Mehedinți

Pagina economică

La 31 Mai 1936 — în prezența M. S. Regele — s'a inaugurat la Constanța un mare abator de export.

Abatorul — plănuit cu mult înainte — are de scop intensificarea exportului nostru de animale tăiate în țările din Orient. Fără îndoială, acest abator va aduce mari servicii și oierilor noștri, mai ales primăvara prin intensificarea exportului de mei tăiați. Se așteaptă deci o rentabilă și mai bună valorificare a animalelor din țară prin acest abator.

Din Bănat vin însă vești, că exportul de vite lăncezește, din cauza greutății cu care se primesc banii din străinătate prin Banca Națională.

Se înregistrează o mai mare cerere de fructe, de către Anglia mai ales.

Situația câmpului și a bucatelor este, până acum, mulțumitoare. În Basarabia și unele localități din răsăritul Ardealului, este însă lipsă de ploae.

Se scrie de exportul a 20.000 vagoane porumb și 25.000 vagoane grâu, ce se va face prin compensație.

Prețul brânzeturilor este — față de luna trecută — în creștere. Se observă o mai mare cerere. Aceasta se datorește — poate — și faptului, că țara noastră exportă brânză. În luna trecută, Firma „Lica” din Sibiu a trimis 1 vagon de brânză în America de Nord, iar altul în Anglia (Londra).

În Europa, norii grei de neînțelegere politică, ce planau atmosfera în ultimul timp, încep să fie alungați de unele simptome de terminarea crizei și normalizarea vieții economice.

Aceste semne bune le scrie „*Banca de plăți internaționale*” din Basel, în ultima ei dare de seamă.

Această bună prevestire este bazată pe activitatea comercială mai mare dintre state, pe creșterea prețului la materiile prime, pe scăderea și regularea datoriilor internaționale și pe o relativă liniștitoare fluctuație a valurilor.

Lupta mare pe piața internațională se dă între Lira engleză și Dolar, la vinderea mărfurilor în alte țări, mai ales. Și se pare, că devalorizarea Lirei din anii trecuți, pentru a putea mai ușor vinde mărfuri în alte țări, va aduce câștig Angliei.

Celelalte țări, afară de Franța, Elveția și Olanda, își păstrează valuta, prin diferite măsuri economice și anume: cumpărare contra vinderea altei mărfi.

Importantă este ridicarea producției de aur în 1935 cu cca 12% față de 1934, ceea ce ar trebui să însemne o ridicare a prețurilor la toate produsele.

Dar aceasta se va întâmpla cu greu, pentru că prețurile le fac de regulă diferiți capitaliști și diferite interese, așa că țaranii vor vinde tot slab. Aceasta s'a observat și când a fost chestiunea valorificării lânii de exemplu la noi.

Pe piața internațională de alimente se observă o deosebită căutare a untului. Aceasta se datorește ivirii unui nou bun cumpărător de unt și anume: America de Nord. Din cauza secetei din anul trecut, a trebuit să reducă mult numărul vacilor, neavând nutreț. Rezultatul a fost, că America a devenit al 3-lea mare cumpărător de unt din lume, întâiul fiind Anglia, iar al 2-lea Germania.

Se observă de asemenea o mare cerere pentru porci. Numărul porcilor tăiați a crescut cu cca 90% față de anul trecut. În schimb numărul vitelor pentru tăiat are o tendință de scădere sau în cel mai bun caz e staționar.

La 20 Iunie a. c. laptele și derivatele lui aveau următoarele prețuri pe piața Bucureștilor și Clujului:

	București		Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei		1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	24	36	20	28
Telemea	22	32	20	28
Brânză de burduf smân.	—	—	28	36
Brânză de burduf nesmân.	38	56	36	48
Cașcaval Penteleu . . .	32	44	30	40
Cașcaval Grecesc . . .	32	44	36	48
Caș de oaie stors . . .	24	36	20	28
Caș de oaie de munte	—	—	16	—
Liptau (Vlad)	40	56	38	44
Brânză secuiască cal. I.	—	—	32	36
" " " II.	—	—	24	28
Emental	50-90	60-120	56-90	70-100
Edamer	60	80	60	70
Trapist	50	60	42	48
Unt de vacă	55	68	60	70
Smântână . . . litrul	36	44	38	44
Lapte de vacă . . . "	6	8	4	5
Roquefort	310	380	360	440

I. Dăncilă.

Pagina U. O.

Din ziarul „Viitorul“ dela 7 Iunie 1936.

„Dl ministru V. P. Sassu, a semnat azi decretul de numire a comisiei pentru stabilirea condițiilor în care se va vinde lâna. Comisia e formată din d-nii: M. Negură subsecretar de stat, președinte, Aurelian Pană delegatul centralei sindicatelor agricole, Cristofor Ghețu delegatul Ce-Co-Pa-Vei, Margulies, delegatul fabricelor de postav și Nelu Munteanu președintele oierilor din România.

— — —
Numirea Dlui N. Muntean, președintele U. O. în comisia pentru valorificarea lânii.

Dl Nic. Muntean președintele U. O. a primit din partea Ministerului de Agricultură și Domenii, Direcțiunea Zootehnică și Sanitară Veterinară următoarea adresă:

„Avem onoare a vă face cunoscut că în baza Deciziei Ministeriale Nr. 117.448 din 5 Iunie 1936, D-voastră faceți parte ca membru în Comisia instituită conform art. 1 din Decretul Regal Nr. 1304, publicat în Monitorul Oficial Nr. 122 din 29 Mai 1936.

pl. Ministru:
G. IONESCU BRAILA

pt. Director:
PĂUN POPA

— — —
Invitația primită de Dl. N. Muntean, președintele U. O.; pentru a lua parte la ședința comisiei pentru valorificarea lânii.

Dl N. Muntean președintele U. O. a primit din partea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Zootehnică și Sanitară Veterinară, următoarea adresă-învitație:

Pentru a fixa condițiile pe baza cărora urmează a se încheia contractele de vânzare și cumpărare a lânii, în conformitate cu Decretul Regal Nr. 1304 din 28 Mai a. c., vă rugăm să binevoii a lua parte la ședința comisiei din care faceți parte în

ziua de 12 Iunie (Vineri) a. c. ora 16 în localul Uniunii Camelor de Agricultură.

Ministru, subsecretar de stat:
M. NEGURĂ

pt. Director:
PĂUN POPA

Protestul Uniunii oierilor.

În legătură cu cele publicate mai sus se comunică spre știință generală, că în Decretul Regal de care se face pomenire în adresele de mai sus, *nu se prevede dreptul Uniunii Oierilor de a face parte din comisiunea pentru valorificarea lânii*. U. O. a fost lăsată anume pe dinafară!

În acel Decret se spune clar: „*Pentru fixarea condițiilor contractelor, cât și pentru soluționarea definitivă a diferendelor ce s'ar ivi cu prilejul executării lor, se instituie o comisiune compusă dintr'un delegat, al Ministerului de Domenii, un delegat al Uniunii Centrale a Sindicatelor Agricole, un delegat al Centralei Cooperative și un delegat al fabricanților de postav. Membrii comisiunii de mai sus vor fi desemnați de Ministerul Agriculturii și vor lucra sub președinția unui subsecretar de Stat al acestui minister.*”

Este limpede deci pentru toți, că U. O., cea mai în drept și mai competentă a-și spune cuvântul în chestiuni oierești, n'a fost luată în considerare la formarea comisiunii și complet neglijată în cece privește valorificarea lânii.

Numirea în această comisiune a Dlui N. Muntean în calitate de președinte al U. O., s'a făcut în afară de cele cuprinse în Decretul Regal, în consecință și învitate D-Sale la ședință n'are bază legală! De acest adevăr Dl N. Muntean și-a dat prea bine seama! Cu toate acestea invitat fiind, chiar cu nerespectarea legii, pe ziua de Vineri, 12 Iunie crt., s'a prezentat la locul indicat în adresă, unde avea să se țină ședință, nu cu gândul de a

lua parte la discuții, *ci hotărât să protesteze energic în numele U. O. contra desconsiderării totale a acestei românești-organizații, contra prețurilor fixate, și a avantajilor nemeritate acordate Uniunii Centrale a Sindicatelor Agricole și Centralei Cooperativelor, cari n'au reprezentat și nici nu reprezintă pe oieri și profesiunea lor!*

Dl președinte al U. O. a aflat în București, nu tocmai spre prea marea D-Sale surprindere, căci dânsul cunoaște sistemele întronate la conducere, — că ședința s'a ținut Joi, în 11 Iunie 1936, contrar prevederii din invitație.

S'au grăbit cei favorizați de lege să țină ședința fără președintele U. O., a cărui prezență nu prea era poftită de nici unul dintre cei învredniciți a face parte din comisiunea ce va decide pe nedrept asupra bunului-lănă!

Întors acasă fără câteva sute peste mie, scârbit și cu multă durere în suflet, *dar deloc descurajat*, Dl președinte a trimis în numele U. O. următorul protest, Dlui Prim-Ministru Gh. Tătărăscu:

Domnule Prim-Ministru,

Cu adresa Ministerului de Agricultură și Domenii Nr. 118998 din 6 Iunie a. c. subsemnatul am fost înștiințat, că fac parte din comisiunea instituită conform art. 1 din Decretul Regal Nr. 1304 publicat în M. O. Nr. 122 din 29 Maiu 1936, în calitate de președinte al Uniunii Oierilor, deși numitul articol nu prevede acest drept pentru Uniunea, pe care am cinstea să o conduc.

Cu adresa aceluiași Minister Nr. 120227 din 10 Iunie a. c., sub semnătura Domnului Ministru Sub-secretar de Stat M. Negură, am fost invitat să iau parte la ședința numitei comisiuni fixată pe ziua de 12 Iunie 1936, ora 16 în localul Uniunii Camerelor Agricole din București.

Mi-am dat seama de rostul meu în cadrul acestei comisiuni și tocmai de aceia, pentru a protesta contra nedreptății ce s'a făcut Uniunii Oierilor, singura în drept a reprezenta interesele lor, prin măsurile luate prin decretul amintit și contra prețurilor, cari nemul-

ținesc pe oieri, m'am crezut obligat să particip la acea ședință; deci în ziua fixată, adică 12 Iunie a. c. ora 4 după amiaza am fost prezent la Uniunea Camerelor Agricole, unde spre marea mea mirare am aflat, că ședința se ținuse Joi în 11 Iunie la ora 4 după amiaza.

Protestez energic Domnule Prim-Ministru în numele meu personal și în numele Uniunii Oierilor contra acestui fel de procedeu de neînchipuit în o țară civilizată și-l consider drept batjocură aruncată în obrazul curat al oierilor țării, pentru care îmi permit Domnule Prim-Ministru a face răspunzători în fața oierilor pe cei ce astfel înțeleg, fără să le roșească obrazul, să-și bată joc de o întreagă clasă și o profesiune.

N'am înțeles să ne cheltuim banii munciți și cu altă destinație, decât aceia de a vedea Bucureștii.

Desconsiderați ca organizație și pălmuiți în cele mai scumpe sentimente ale noastre repetăm protestul nostru energic și contra faptului, că oierii țării n'au loc la masa așa zișilor reprezentanți ai agriculturii, între cari cu cinste este poțtit jidanul Margulies.

Vă asigurăm Domnule Prim-Ministru, că nu vom înceta lupta până la excluderea totală din cercul de activitate oierească a tuturor samsarilor și intermediarilor, între cari socotim și Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole din București și Cecopava, cari n'au nimic comun cu interesele oierilor noștri; și nu vom dezarma până nu vom birui!

Primiți, Vă rugăm Domnule Prim-Ministru, asigurarea deosebitului nostru respect.

(ss.) NICOLAE MUNTEAN
Președintele Uniunii Oierilor.

— — —

U. O. n'a luat și nu va lua parte la ședințele comisiei pentru valorificarea lânii.

Se comunică spre știință tuturor, că Dl N. Muntean președintele U. O. n'a luat și nici va lua parte la nici o ședință a comisiei pentru valorificarea lânii.

— — —

Adresa trimisă către președinții Reuniunilor.

U. O. a trimis președinților Reuniunilor de oieri următoarea adresă:

Domnule președinte,

Prea bine vă este cunoscută lupta pe care Uniunea oierilor a dus-o în legătură cu valorificarea lânii, spre a obține pentru acest produs un preț cât de cât remuneratoriu și pentru a scăpa pe oierii noștri din ghiarele speculanților — oricari ar fi și ori cum s'ar numi — între cari socotim și Uniunea centrală a Sindicatelor Agricole din București și Centrala Cooperativelor de Aprovizionare tot din București, cari n'au nimic comun cu interesele noastre!

Am avut promisiuni solemne că ni-se va recunoaște dreptatea ce avem și ni-se va da tot concursul!

Dreptate nu ni-s'a făcut și concurs nu ni-s'a dat!

Prețurile fixate pentru diferitele calități de lână nu ne mulțumesc; iar organizarea desfacerii lânii prin U. C. S. A. și C. cooperativelor, cu excluderea Uniunii Oierilor — singura în drept a organiza această valorificare — o socotim deadreptul ofensătoare!

Socotind deci că în legătură cu valorificarea lânii mai avem ceva de spus și lămurit, am convocat o adunare a oierilor cu delegați ai tuturor Reuniunilor pe ziua de 12 Iulie, la Sibiu!

Până la această adunare am sfătuit și sfătuim pe toți oierii, să nu-și vândă lâna și nici să și-o înștiințeze undeva; ba chiar dacă au înștiințat-o să-și revoace înscrierea.

Adunarea dela 12 Iulie va hotărî, în legătură cu valorificarea lânii, calea ce trebuie urmată!

Marea însemnătate a acestei adunări nu v'a scăpa deci nimănui din vedere, cu atât mai vârtos, că pe lângă hotărârea ce se va aduce în legătură cu valorificarea lânii, se vor discuta și alte chestiuni, de covârșitoare importanță pentru oieri și oierit.

Vă rugăm Domnule președinte a aduce la cunoștința forurilor conducătoare a Reuniunii ce cu onoare conduceți, precum și tuturor oierilor, cuprinsul acestei adrese, comunicându-ne din timp numărul delegației Reuniunii DV. ce va lua parte la adunare!

Uniți vom fi tari și victoria sigură!

Poiana-Sibiului, la 18 Iunie 1936.

(ss.) NIC. MUNTEAN
președinte.

(ss.) ILIE MUNTEAN
secretar general.

Publicație în ziare.

U. O. a trimis mai multor ziare românești, — cu rugămintea de a fi publicată, — următoarea informație:

Dela Uniunea Oierilor.

„Uniunea oierilor din întreaga țară“ ține adunare în ziua de 12 Iulie 1936, în orașul Sibiu, cu delegați ai tuturor Reuniunilor.

Adunarea se va ocupa în primul rând cu regimul valorificării lânii, care nemulțumește profund pe oieri și cu alte chestiuni de covârșitoare importanță pentru oieri și oierii.

Adunarea dela 12 Iulie 1936.

Pentru a se lua hotărâri în legătură cu valorificarea lânii și pentru a se discuta și alte chestiuni de mare importanță pentru viitorul oieritului U. O. a convocat pentru 12 Iulie, crt. în orașul Sibiu, o adunare a oierilor cu delegați ai tuturor Reuniunilor.

Adunarea se va ține necondiționat în acea zi la ora 10 în o sală a Camerii de Agricultură.

La adunare pot lua parte în afară de delegații Reuniunilor și oierii cari vor și pot.

Cărticica „Nouii Zări“ scrisă de dl N. Muntean președintele U. O. nu poate lipsi nici unui oier!

Cărticica cuprinde programul de luptă al Uniunii Oierilor, statutul Reuniunilor de oieri, statutul Uniunii și lămuriri de organizare.

Cumpărați-o, cetiți-o și răspândiți-o!

Se poate comanda dela U. O. Costă numai Lei 20.

Înscrieți-vă la „fondul pentru valorificarea produselor“!

Cu acest fond nădăjduim să organizăm fabricarea brânzeturilor și desfacerea cu preț a produselor oierești.

Subscriind în acest fond, contribuiți mult la propășirea oieritului.

INFORMAȚIUNI

Cetim în ziarul „Universul“ dela 13 Iunie 1936,

Valorificarea lânii.

Ședința dela Uniunea Camerelor de agricultură. — Lămuririle d-lui ministru Sassu.

Eri la ora 5 d. a. s'a ținut la Uniunea Camerelor de agricultură ședința comisiunii pentru valorificarea lânii, sub președinția d-lui Vasile P. Sassu, ministrul agriculturii.

Au participat d-nii: M. Negură, subsecretar de stat la acelaș departament, Garofild, Cămărășescu, Sesceoreanu, președintele Uniunii camerelor de agricultură, L. Burada, I. Munteanu, etc.

Di Vasile P. Sassu, ministrul agriculturii, a adus la cunoștința comisiei că în urma intervenției d-sale la Banca Națională s'a deschis un credit de 120 milioane lei, pus la dispoziție fabricilor de postav, spre a se cumpăra și achita imediat prețul întregii cantități de lână dela producători.

Această intervenție a avut de scop să înlătore desavantajul constatat anul trecut, anume că fabricanții de postav întârziind cu plata lânii, diferiți intermediari speculanți cumpărau lâna cu prețuri scăzute.

Di ministru Sassu a arătat că anul acesta vor interveni pe piață și unitățile cooperative, cari având de asemenea capitaluri la dispoziție, vor cumpăra lâna la prețul fixat de minister.

S'a luat apoi în discuție contractul intervenit între Uniunea sindicatelor agricole și unitățile cooperative, și fabricile de postav, dându-se dreptul și unităților cooperative să cumpere lână.

Fabricile sunt obligate să cumpere lână direct dela producători și în calitățile produse, excluzându-se intermediarii.

Lâna nu va putea fi trimisă de producători direct la fabrici, fără prealabila înștiințare și aprobare a comisiei pentru valorificarea lânii.

N. R. Intrucât sub I. Munteanu s'ar înțelege președintele U. O., repetăm ceea ce am scris: Di N. Muntean n'a luat și nu va lua parte la nici o ședință a comisiunii pentru valorificarea lânii.

Cetim în ziarul „Argus“ din 12 Iunie 1936.

Organizarea oierilor în sindicate a produs o urcare simțitoare la prețul lânii.

Industria textilă din Ardeal amenință cu încetarea lucrului.

Sibiul, centru economic important din provincia de peste munți a înregistrat în toamna anului trecut, un fapt însemnat pentru lumea ciobănească: Organizarea oierilor din întreaga țară în sindicate.

Se știe că la congresul din toamna trecută — unica mișcare de acest fel în Europa — au luat parte peste 2000 delegați ai oierilor din toate unghiurile țării. Promotorul ideii de organizare a oierilor din întreaga țară a fost dl Nicolae Munteanu, învățător și fiu de cioban, din Poiana Sibiului, care de decenii stă în fruntea celei mai importante organizații de oieri, din România.

Cu prilejul congresului oieresc din toamna trecută, cercurile conducătoare ale ministerului de agricultură au fost reprezentate prin dl Mihai Negură, subsecretar de stat la domenii. În fața d-sale delegații autorizați ai oierilor din întreaga țară și-au spus toate plângerile lor. Printre dezideratele cari au compus miezul mișcării votate a fost și acela, prin care oierii din întreaga țară, cereau să fie organizați în sindicate, pentru a-și putea valorifica mai bine produsele lor. Ba, mai mult, oierii au cerut ministerului agriculturii, să pună această organizație de breaslă direct sub oblăduirea acestui departament, deoarece — așa susțineau oierii — oieritul este o importantă ramură a economiei naționale.

După congresul oieresc dela Sibiu.

La scurt timp după congresul oierilor care a avut loc la Sibiu, în toamna trecută, lâna a înregistrat o urcare simțitoare. De unde până la acest congres kilogramul de lâna se vindea la prețul de 35 lei începând de atunci încoace lâna a înregistrat o urcare la kgr. de 10—15 lei. Așa de pildă lâna țigaie de Basarabia și Dobrogea, care se vindea până acum la 35—40 lei, azi s'a urcat la 55—60 lei kgr. La Satul Mare unde e o lâna superioară sub raport calitativ celei din Basarabia și Dobrogea, kilogramul se vinde cu 78—80 lei. Vorbim aici, de lâna spălată.

Situația grea a industriei textile.

Privită prin prisma intereselor de breaslă oierești — organizarea ciobanilor în sindicate constituie un pas înainte — în

ceiace privește valorificarea produselor oierești și în deosebi valorificarea lânii.

Ca cercetători obiectivi ai intereselor tuturor factorilor de producție trebuie să ne gândim și la industria textilă, care, în prezent se găsește între ciocan și nicovală: pe deoparte o urcare simțitoare la prețul kilogramului de lână la care să adaugă impozitul, cifra de afaceri și taxă de consumație, iar pe de altă parte restricțiile vamale cari împiedecă importarea lesnicioasă a firelor de bumbac și a pieselor de mașini din străinătate. Unde mai pui că multe din fabricile textile din Ardeal creditează Statul cu milioane de lei, pentru materialul furnizat.

E firesc, ca, în asemenea condițiuni, fabricile textile din Ardeal să ceară măsuri imediate de îndreptare a situației, unele anunțând, chiar, încetarea oricărei lucrări.

Statul care are obligații egale față de unii cât și față de ceilalți e chemat să găsească soluția. Altcum, încurajând într'o direcție, v'a pierde resursele financiare din altă parte și pierderea pe care o va avea dela cei din urmă va fi mai usturătoare ca dela cei dintâiu. Impozitele cele mari le suportă industria.

N. R. În legătură cu cele scrise mai sus observăm, că *impozitele* de cari se vorbește, că statul încasează dela comercianți, le plătesc producătorii și consumatorii prin comercianți, căci în prețul de cumpărare și vânzare comerciantul își socotește și impozitul ce plătește către stat.

Să nu se teamă statul, că încurajând pe oieri și în genera pe producători, va pierde dela comercianți și să nu le fie frică nici comercianților!

Părerea noastră este, că având oieri și orice fel de producători înstăriți vor câștiga comercianții și statul.

Ce este cu cele 10 milioane?

În numărul trecut al revistei am crestat ceea ce susține un anume comerciant, că pentru a nu se urca prețul lânii și a nu i-se da drumul la export, fabricanții au dat Statului 10 milioane lei.

Tare suntem curioși să știm la ce folosește statul această sumă frumușică, dăunătoare oierilor și profesioni lor!

Sedința comitetului Reuniunii oierilor din Poiana Sibiului.

Comitetul Reuniunii oierilor din Poiana Sibiului a ținut sedință în zilele de 15 și 16 Iunie crt. și a discutat în legătură cu valorificarea lânii.

Se știe, că mulți oieri membrii ai Reuniunii au oi țigăi, pe cari le țin în Dobrogea.

Nedeia din Poiana Muierii.

În ziua de 21 Iunie (Sânzuie) s'a ținut după un vechiu obicei frumos, în muntele Poiana Muierii din jud. Hunedoara' nedeia, adică petrecerea oierilor, vecini cu acest munte.

Au luat parte la această petrecere de bucurie și revedere aproape 200 oieri: bătrâni și tineri, ciobani și băcițe, veniți din toți munții apropiați cu muntele Poiana Muierii.

Este o petrecere de cunoaștere și înfrățire a celor, cari trăiesc atât de respirați!

S'a petrecut liniștit și demn! A fost o veselie generală!

Se bucurau brazii și izvoarele la auzul cântecului duios al fluierului ciobănesc!

La nedeie a luat parte și președintele U. O. dl Nicolae Muntean, care s'a întreținut cu cei prezenți discutând asupra tuturor lucrurilor și năcazurilor oierilor!

Numărul oilor din țară.

După o socoteală a Ministerului de Agricultură și Domenii încheiată în anul 1935, numărul oilor din țară, începând cu anul 1927, este următorul:

În anul 1927 aveam 12.941.000 oi, în 1928: 12.801.000, în 1929: 12.406.000, în 1931: 12.356.000, în 1932: 12.294.000 și în 1935: 11.838.000.

Dela 1927 până la anul 1935 numărul oilor a scăzut cu 1.103.000. Cauzele sunt multe. Principăul motiv credem, că este neglițarea completă a oierilor din partea statului.

Conferința internațională a lânii.

În 24 Iunie crt. s'a deschis la Varșovia (Polonia) conferința internațională a lânii. Între alte state au luat parte Anglia, Franța și Polonia.

Am vrea să știm cine a reprezentat România la această conferință!

Am primit în contul abonamentului:

Lei 300.—

Camera de Agricultură Târnava-Mare.

Lei 200.—

JUD. HUNEDOARA. Com. Chimindia: Bâja Ion.

JUD. SIBIU. Com. Ocna-Sibiului: Streulea Pavel, prim pretor.

Lei 150.—

JUD. CAHUL. Com. Cazangic: Nicolae Nartea.

Lei 100.—

JUD. HUNEDOARA. Com. Bărăbaș: Franchini Gheorghe.
Com. Purcăreș: Ion N. Iancu.

JUD. SIBIU. Com. Jina: Rădușiu Petru 483.

Com. Mercurea: Marcu Dumitru.

Com. Poiana Sibiului: Șufană Ion 659, Ghișe Dumitru 425,
Fântână Nicolae 600, Muntean Dumitru 837, Fântână Dumitru
137, Ban Dumitru 881, Toma Ioan 1251.

Com. Rășinari: Pitaru Ioan 458.

Ziare și reviste primite la redacție:

„Isus Biruitorul” An. II. Nrii 76, 77, 78, 79 Sibiu, „Idea Națională” An. IV. Nrii 1, 4 Buzău, „Ardealul” An. XV. Nrii 22, 23, 24, 25 Brașov. „Bravo” An. IV. Nrii 169, 170, 171 Arad. „România dela Mare” An. III. Nrii 132, 133, 134 Constanța, „Glas Românesc în Regiunea Secuizată” An. VI. Nr. 188 Odorhei. „Românizarea” An. II. Nrii 30, 31 București. „Valea Bârgăului” An. I. Nr. 5 Prundul-Bârgăului, jud. Năsăud. „Viața Politică și Literară” An. IV. Nr. 38 București. „Renașterea Națională” An. III. Nr. 30 București. „Aurora” An. XV. Nrii 118, 119 București. „Calea Nouă” An. I. Nrii 22, 23 București. „Drumul Nou” An. VI. Nrii 10, 11 București. „Revista Crescătorului de animale” An. II. Nr. 6 București. „Luceafărul” An. III. Nr. 5—6 Sibiu. „Decalog” An. I. Nrii 4, 5 București. „Licăriri” An. II. Nr. 1—2 Kanipe, jud. Durostor. „Plaiuri Săcelene” An. III. Nr. 5 Satulung-Săcele, jud. Brașov. „Acțiunea Pomicolă” An. III. Nr. 6 Fălticeni. „Landwirtschaftliche Blätter” An. 64 Nrii 23, 24, 25, 26 Sibiu.

Cetiți și răspândiți revista „Stâna“!

Plătiți-vă abonamentul!

„STÂNA“

REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

Director: **NICOLAE MUNTEAN**
